

CONCERT AMB MISTERI

En un poble llunyà hi havia una orquestra i un petit esquirol. Aquest petit esquirol tenia un gran somni: volia ser director d'orquestra.

Aquesta orquestra es deia Alevins. Els Alevins havien d'anar a fer un concert a una ciutat i van pujar a l'autobús. L'esquirol, quan ho va veure, va saltar d'un bot i va pujar just abans que tanquessin les portes. Per fi estava a punt d'aconseguir el seu somni: fer de director d'orquestra en un concert de veritat!

L'orquestra Alevins estava a punt de començar el concert. L'esquirol va aprofitar i es va posar a l'aixella del director. Li va fer pessigolles i per això es va posar a dirigir súper ràpid. Mentre dirigia així, la flauta travessera es va posar a tocar *andante*.

A poc a poc se'n va anar cap al culet i li va fer una mossegadeta. El director va fer un xisclet, tothom de l'orquestra va parar. El públic es va pixar de riure!!! El director no sabia què estava passant i va continuar dirigint.

L'esquirol se'n va anar cap als peus i li va tallar les ungles amb les dents que té! El director es va posar a saltar com un boig. L'orquestra, amb aquests bots, es pensava que havien de fer un *pizzicato forte* i ho van fer. El públic es va divertir tant que van aplaudir abans d'hora. L'esquirollet no parava i estava contentíssim d'inventar-se un nou compàs i un altre ritme. Per això, l'animalet va preparar el final de la cançó i va pensar fer-li un massatge a l'esquena amb la cua. El director es va tranquil·litzar tant amb el massatge que va dirigir molt a poc a poc. L'orquestra va anar més *retardante* com sempre passa al final de totes les peces.

El concert s'havia acabat. Tot, tot, tot el públic aplaudia moltíssim perquè els havia encantat el concert. Era el concert més divertit de tota la seva vida. Tota l'orquestra va saludar i se'ls veia molt satisfets: mai els havien aplaudit tant.

L'esquirol anava sortint de la sabata i quan va veure tota la gentada va començar a saludar enfilat a l'espatlla del director. El director va veure'l, el va agafar i li va dir: -Ens has fet un concert fantàstic!

El públic no parava d'aplaudir i van demanar una altra cançó. Tota l'orquestra es va mirar i van decidir que repetirien l'última cançó. El director va dir: -Dirigim els dos junts?

I l'esquirol va deixar anar una veu que deia:- M'has complert el meu somni !! I tant que sí !!

L'última cançó va ser més fàcil perquè un dirigia una meitat de l'orquestra i l'altre l'altra meitat. El públic deia: -Un esquirol que dirigeix una orquestra!

Aquest concert va ser una gran notícia del diari perquè un esquirol mai havia dirigit una orquestra.

A partir d'aquell dia sempre tocaven junts. A la primera part tornaven a fer els massatges i a la segona dirigien tots dos. Li van canviar el nom a l'orquestra i en comptes de dir-se Alevins es van dir "L'orquestra del director pessigoller". Tothom hi anava per escoltar música i divertir-se. I els animals podien entrar. Tots els animals feien de voluntaris: els gossos bordaven al ritme dels timbals, els micos cantaven amb el clarinet, els esquirols s'enfilaven a les cordes del baix, els hàsters ajudaven a moure l'arquet del violoncel i els ocells amb la flauta travessera.

Va arribar el dia de tornada. De camí cap al bosc, el director i l'esquirol es van fer amics. Que bonic que és tenir amics! Tant és si són animals o persones...